

El cel i els núvols

Dc, 26/01/2022 per Montse Castellà

[Espirituals ara i aquí](#)

Hi ha una analogia, molt popular en el budisme, que ens mostra la manera com percebem el món i a nosaltres mateixos. Parla del cel i els núvols. Diu així:

"Normalment, solem identificar-nos amb les formes: els núvols que van apareixent al cel, de vegades suaus i rosats, de vegades densos i amenaçadors. Són els nostres pensaments, els estats d'ànim, les emocions... Absorts en els núvols, no ens adonem de la seva transitorietat. Tot canvia constantment, a cada instant, però nosaltres anem aferrant-nos a cada forma que apareix, saltant d'una cosa a l'altra. I així, podem passar la vida sencera sense crear una petita bretxa que ens permeti adonar-nos de l'espai incommensurable del cel".

Però l'analogia va més enllà i afegeix: "Al cel hi ha el sol. La seva calidesa és la compassió i els seus raigs són la saviesa".

S'equipara la immensitat del cel, l'espai buit d'on sorgeixen i retornen totes les formes, a la nostra veritable naturalesa, al nostre potencial inherent d'amor, compassió i saviesa.

Recentment, el monjo budista **Thich Nhat Hanh** ha abandonat la seva forma física. Tanmateix, el seu profund llegat de saviesa seguirà amb nosaltres per sempre, nodrint-nos. "Res neix ni res mora sinó que tot es transforma", deia. Aquest relat seu ho il·lustra així:

"Un vespre de tardor estava en un parc absort en la contemplació d'una fulla molt petita i fràgil. El seu color era gairebé vermell i amb prou feines penjava de la branca. Vaig estar molt temps amb ella i li vaig fer moltes preguntes. Li vaig preguntar si tenia por perquè havia arribat la tardor i les altres fulles començaven a caure. La fulla va dir: 'No, no tinc por. Durant tota la primavera i l'estiu vaig estar molt viva. Vaig treballar i vaig ajudar a nodrir a l'arbre. Molta part de mi és

en aquest arbre. Si us plau, no diguis que només sóc aquesta petita forma, perquè la forma de la fulla és només una petita part de mi. Sóc l'arbre sencer. Sé que sóc a l'arbre i quan torni a la terra, el continuaré nodrint. És per això que no em preocupa. Quan deixi aquesta branca i suri en l'aire fins a la terra saludaré a l'arbre i li diré fins aviat'. Aquell dia el vent bufava i, després d'una estona, vaig veure com la fulla deixava la branca i surava fins a terra dansant alegrement en l'aire. Vaig fer una reverència i vaig saber que tenim molt a aprendre de la fulla".